

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Scientia Salvts, Sive Considerationes Piæ, Præcipuam
Spiritualis Vitæ Materiam complectens**

Laberhittel, Samuel

Ingolstadii, 1660

Febrvarivs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59837](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59837)

674 *De Conversione S. Pauli.*

Conf. 2. Verba D. Pauli: Domine, quid me vis facere? In quibus lira est omnis nostra salus. Quia nihil melius excogitari potest, quam sit conformitas humanæ voluntatis cum divina, omnis veri, bonique regula. Ipsa occidit, quod fuimus, ut simus, quod non eramus. Inquit D. Augustin. Psal. 121.

Conf. . Comparari hanc conformitatem.
1. *Cognitione divinæ voluntatis ex præceptis, consilijs, inspirationibus, & permissione.*
2. *Per velle id, quod Deus vult, nolle, quod non vult.* 3. *Per emolumentorum incitamenta, quæ sunt pax & gaudium resignatorum in divinam voluntatem: singulares Dei ductus in omnibus: singularis animi demissio & constantia: felix, & suæ, & alienæ salutis procuratio: fastigium & culmen Christianæ perfectionis.* 4. *Per impedimentorum remotionem, quæ sunt propria voluntas & amor sui.* 5. *Per admota adjumenta, quæ sunt divinæ Providentiæ cognitio, constans in Deū fiducia, & amor artifex horum omnium. Quem, ut obtineam, accedam ad SS. Evcharistiam, juxta illud D. Greg. hom. 21. in Evāg. Cibum vitæ frangite, ut eum amare valeatis.*

FEBRUARIUS.

MEDITATIO CCCLXXI.

De Purificatione B. M. Virginis.

Quomodo me DEO in holocaustum offerre possim. *Aspi.*

De Purificatione B. Virg. 675

Aspiciam D. Virginem offerentem Patri
Filium. Petam eam imitari.

Conf. 1. Quomodo B. Virgo se spoliaverit
multò charissimâ, quando Patri æterno,
filium religiosissime in holocaustum sacri-
ficavit magis, quàm Abraham Isaacum.

Conf. 2. Quòd id fecerit, ut legi satisfacere
2. Et si lege non teneretur (sicut revera
non tenebatur, quia non concepit nisi divi-
ne) tamen id facere decuit honori supremæ
majestatis divinæ.

Conf. 3. Quâ ratione me in holocausto ma-
Deo offeram, ut nihil mei non oblatum re-
linquam, exemplo Christi & B. Virg. 1. Statuâ
omnem ignaviam & pusillanimitatem in via
perfectionis abijcere, & animum virilem in-
terere, gratiâque ad id postulare. 2. Omnem
immunditiam cordis & operis abijcere. 3. In-
tegrum me offerre, nimirum, ut omnia man-
data & statuta servem & Domini instinctibus
respondeam. 4. Ut pro beneficijs Dei gratus
omnia cum amore & propter amorem Dei
præstem. 5. Hæc propter solam & puram Dei
gloriam ut agam, habendo semper præ ocu-
lis Dominum Jesum cum B. Virgine, præser-
tim in sumptione SS. Euchar. de qua ait D.
Thomas opus 52. c. 26. *Corpus Christi bonum
& pulchrum est, quia bonam & pulchram facit
honestatem morum.* Alludens ad illud Zach. c.

676 De BB. Ioanne, Paulo, & Iacobo.

9 Bonum & pulchrū eius frumentū electorum Ve
quidquid boni pulchriq; habeo, Deo offerā.

MEDITATIO CCCLXXXII.

D. BB. Ioanne, Paulo, & Iacobo,
Martyr. Iapon. Soc. IHSV.

De Cruce.

Aspiciam SS. Martyres corpore cruci affi-
xos, corde lanceis per crucem transver-
beratos, animo cœlis ipsis superiores. Petam
eos imitatione assequi.

Conf. 1. Crux est vita virtutisq; propositum.
Ita D. August. ser. 32. de SS. Tollit crucem suam
qui fert quidquid molestum. Ait idem serm. 47.

Conf. 2. Incitamenta ad eam. 1. gaudium
sequitur mensuram boni, bonum præcipuū
est honor & gloria, sed Apostolus gloriatur in
cruce, ad Galat. 6. Magnum igitur bonum est
cruce, magnūque gaudium est eam ferenti.

2. Qui odit pati aut dissuadet, sathan appel-
latur. Matt. 16. Quis autem nolit potius ca-
lumnias pati à sathana, quàm fieri sathan?

3. D. Aug. l. 13. de Civit. c. 5. ait: Omnes homi-
nes beati esse volunt, idq; unum ardentissimo
more appetunt. Sed 1. Petri 4. Si quid patiamini
propter iustitiam beati. Beati pauperes, beati qui
esuriunt. Matth. 5. Beatus homo qui corripitur
à Deo. Iacob. 1. Inde sequitur illud Iobi: Inre-
pationem ergo Domini ne reprobet. Addit D.

Chry.

Martyrib. Iapon. Soc. Iesu. 677

Chrysoſtom. ſicut corpus dicimus beatum
quod poteſt ſine ſui offenſione ferre frigus,
calores, inopiam, &c. Sic beata eſt anima, que
viriliter fert, quidquid moleſtum acciderit.
Iſta ille Hom. 1. ad pop. & 6.

Conf. 3. Crucis varietatem; eſt publica
in bello; privata cuiuſque; mala nocenti, ſed
piè toleranti bona ob cauſam bonam, men-
te bonâ, gratiâque divinitus datâ, tolerata.
A Deo, a dæmone, *ſi mortuus eſt diabolus, mor-
tui ſunt perſecutores*, ait S. Auguſtin. in Pf. 117.
Ab homine. Conculcavit me homo. Pfal. 55.
A ſe ipſo, infelix ego in corpore, in anima.
Eſt crux, quæ me invenit; eſt crux inventa,
dolorem inveni. Haſ omnes bene fert, quæ
patienter, hilariter, conſtanter, gratè tulerit.
Sic fecerunt hodierni martyres. Crux me-
lior eſt parata a Deo, quàm ſponte electa.
Ipla eſt lignum vitæ, & ut ait Richardus à
S. Laurentio de Laud. B. Virg. cap. 12. *Li-
gnum vitæ Chriſtus Dominus, qui viventes
efficit Sacramenti ſui participatione.*

MEDITATIO CCCLXXXIII.

De S. Matthia.

Perimus, quia volumus.

Videbo, quomodo in arcano Dei conſilio
æterno lata ſit ſententia de unoquoque,
ſed præviſo ſine vitæ promulganda mihi, &

FF 3 omni

omnibus, nec mutabilis, & quidem, si à morte deprehendar in crimine fatali, quia verò crimen voluntarium fuit, perditio erit ex me. Petam agnoscere, quanta habeam à Deo auxilia salutis, & ijs cooperari.

Conf. 1. Quanta Deus beneficia conferat peccatori. 1. Patientissimè eum sustinet, & ad multa ejus flagitia multis annis silet. 2. Benignissimè vocat peccatores, Concionibus, exemplis Bonorum, inspirationibus, terroribus, prosperis & adversis, si revertantur misericordissimè admittit. 3. Si iterum vel milles à se per peccatum fugiant, millies vocat, nunquam redeunt, quin admittantur, nec unquam expelluntur. 4. Dat illis omnia necessaria auxilia, ut convertantur, & salvi fiant. 5. Si aliquid boni faciunt, non despicit, non contemnit, sed ex eo occasionem invitandi, & convertendi eos sumit. 6. Temporalia illis non negat, imò sæpe honoribus, divitijs & voluptatibus eos cumulat. 7. Post vitam vitiosè actam multos eorum in morte salvat, & efficacissimis auxilijs è laqueis diaboli educit. Verum itaque est illud S. August. Epist. 105. *Quibus Deus misericordiam non impertit, ne impertiatur, merentur.*

Conf. 2. Visa tanta hominis ingratitude quàm justè malos puniat Deus; odit enim omne vitium, & amat virtutem, nullamve

sine

sine præmio relinquit, sicut nullum malum impunitum, cum furore & iudicio culpam & pœnam æquitate metiens, ut quantum quis in delicijs fuit, tantum recipiat tormenti, & quæ mali converterunt ad iniquitatum instrumentum, Deus convertit ad pœnæ cumulum. Corpore deliquerunt, corpore comburentur: Intellectum ad temporalia converterunt, intellectu & conscientiam accusabuntur, tempus in peccato consumpserunt, in æternum punientur. Adeoque efficit, ut iustitiæ suæ serviant ad pœnam, qui voluerunt subesse ad culpam, ex me igitur erit perditio mea. Cum ea sint dona Dei, quæ docent ingenitam regiam, imò divinam liberalitatem, ego verò pro ingenita mihi rusticitate, hæc aliter non suscipio, quam sicut decet vilissimum depravatores. Deprecabor Deum meum Eucharisticum, **JESUM** carbonem ignitum, ut det gratiam gratitudinis pleniorum, præsertim, cum dignitas immaculati corporis ejus mereatur, ut præstantes ad gratiam redeant, etsi damnandi sint. uti dixit S. Gertrudi lib. 3. cap. 9.

MARTIVS.

MEDITATIO CCCLXXXIV.

De S. Josepho.

De facili ad summam sanctitatem via.

FE 4

Aspi-